

Příteli

Martina Trchová

V kaluži chodidla si máčíš
Já stojím v prachu
Voda je mělká, ještě stačíš
Máš jen kapku strachu

Oba jsme chudí, v blůze na knoflíky
Já kašlu prach, Ty tu stojíš po kotníky
Příteli, každou neděli Tě tu hledám

Mluvím jak o překot, Ty mlčíš
Kdo vyhraje sny?
K mé duši dávno vedou stopy vlčí
Jsem hloupá, pověz mi

Oba se známe, ve válce s Kvědy
Pohanský bůh uvnitř nás probourá ledy
Příteli, každou neděli Tě tu nemám.

V zádech mě mrazí, hledím k nebi
Říkám si, co by bylo Tě tu nebýt?
Hvězdy jsou věčná světla,
kdyby tak láska kvetla taky...

Jsi jako zvon, když zvoníš na poplach
Budeš můj věčný a věčně živý postrach
Příteli, jenom v neděli zavzpomínám...